

Japonci. V bojih z generalom Rennenkampom so bili Japonci po številu slabši. Izgube Rusov so bile jako neznatne. Ugrabili so mnogo pušk ter ujeli več kot sto Japoncev, ki so bili slabo opravljeni; ter so trpeli vsled mraza. V zadnjih bojih so pustili Japonci proti svoji navadi na bojišču mnogo mrtvih. Ruska armada porabi na dan 220.000 pudov živil za armado in konje. V enem tednu bo reka Hum zamrznila ter bodo potem vozovi z živežem lahko vozili čez reko.

Na morju.

Rusija je sedaj sklenila, da se odpošlje še eno brodovje na bojišče. Nekateri žele, da bi se odposlal del črno morskoga brodovja, a zunanji minister noče, da bi se razvilo sedaj dardanelsko vprašanje. Najbrže bo pojačeno baltiško brodovje z dvema novima ladjama pod poveljstvom admirala Čuhunina ali generala Duba-ova. To brodovje, obstoječe iz 6 oklopnih, 6 križaric in 30 torpedovk, bo odšlo 8. ali 9. februarja 1905 proti Vzhodni Aziji. Torpedovke bodo najbrže odposlali po železnici v Vladivostok. Drugo baltiško brodovje se vsled tega ne bo nič mudilo.

Japonska je zopet izgubila eno ladjo. Dne 30. m. mes. je križarka »Saijen« zadela ob rusko podmorsko mino in se potopila. Posrečilo se je rešiti samo del posadke. Križarka je z drugimi ladjami vred oblegala Port Artur.

Port Artur.

Vsi vojni veščaki, celo nemški in angleški, so mnenja, da vzetje 203 metrov griča ni toliko vredno, kakor vriskajo Japonci. Rusi so namreč vse višje griče utrdili z močnimi utrdbami. Na tem griču pa ni bilo nobene utrdbe, ampak samo začasno iz zemlje narejena zaseda. Gotovo bi bili Rusi grič bolj utrdili, če bi bil tolike važnosti, kakor pravijo Japonci. Tudi je neresnična vest, da bi bili Japonci že 2. t. mes. streljali s tega griča z velikimi, težkimi topovi, ko so se le tri dni prej vzeli grič. Tako hitro ne morejo spraviti težkih topov na grič. Ta 203 m grič je oddaljen od luke 7 km, to je več kakor pet četrti ure. In iz take daljave streljajo Japonci v luko, katere niti ne vidijo ne, ker so pred njim še višje utrdbe. Tudi jim ni mogoče videti ladij, na katere streljajo, še manj pa imena ladij. In vendar poročajo v svojih poročilih, da je ta in ta ladja zadeta, da ta in ta ladja že gori in da se je potopila. Nihče torej ne verjame tem poročilom in to tem bolj, ker so Japonci že večkrat poročali o istih ladjah, da so jih potopili. Vrhovni po-

oznanilih, da je na vse imetje trgovca Vesela razpisan konkurz.

Pri tej priči vstane, plača in hiti domu. Domu prišedši, pospravi urno v kovčeg potrebne stvari in se odpelje na kolodvor. Čez pol ure je bil na železnici.

Že se je mračilo, ko je dospel Anton na željeno mesto. Kako ga zaboli v srce, ko stopi pred Veselovo hišo in zagleda na zaprtih vratih in oknih prodajalnice sodnijski pečat. Ves razburjen pozvoni. Sluga odpre. »So li gospod doma?« vpraša nenuren. Ko mu sluga pritrdi, hiti po dobro mu znanih stopnicah in je v malo trenutkih pred sobo. Potrka in zajedno vstopi. Okrog mize so sedeli pri svetilki gospod Vesel, žena njegova in Milka, ki je bila med t m časom že dorastla gospodična lepe postave. Vsi so bili sila potrti.

Da je nenaden prihod Antonov vso nesrečno družino radostno vznemiril, se umeje. »Anton, Anton!« so klicali vsi v enem glasu in hiteli raz mizo podajati prišlecuro roko. Ko se je poleglo prvo veselje, odkril je Anton takoj Veselu namen svojega prihoda. Zdaj je še le zvedel, da je Vesel zgubil vse svoje imetje, ker je prišla tverška Mayer na kant in Vesel ni mogel plačati dolga.

»Zakaj vendar niste meni o tem sporočili?« reče Anton sočutno; »hvala Bogu, da

veljnik Kuropatkin sam upa, da Port Artur ne bo kmalu padel. Neki vojni dopisnik, ki je imel razgovor z generalom Kuropatkinom, poroča: Kuropatkin upa, da bo Port Artur vztrajal do prihoda baltiškega brodovja, na katero polaga velike nade.

Japonsko ljudstvo se punta.

Slednjč je tudi tako krotkemu in svoji vladi po pasje udanemu ljudstvu skipela kri, da se je uprlo proti nesrečni vojni, katere ugonobi najboljše sinove in požre milijarde državnega premoženja. Dokler so se Rusi umikali in dokler se je država lagala o vseh, ki jih doseže na bojišču z armado, tako dolgo je ljudstvo od navdušenja pijano vriskaje slavilo vlado. Zdaj pa, ko so se skazale vse te zmage prazne kot piškav oreh, ko po desetmesečnem bojevanju Japonska ni dosegla skoro ničesar, začelo je ljudstvo najprej očitati tem, ki so povzročili vojno. Ljudska nevolja je postajala vedno večja in zdaj mora domobranstvo ščititi železnico, ker hoče ljudstvo ustaviti vlake, ki vozijo vojake in streljivo. Na otoku Formozi je pa nastal splošen punt, tako da so morali dve brigadi poslati z bojišča, da naredijo mir. Brzkone so se prebivalci zaradi tega spuntali, ker je država zastavila svoje velike kafrine rudnike na tem otoku, ko je jemala predzadnjič posojilo.

Državni zbor.

Dunaj, 12. decemb. 1904.

Državni zbor se je odgodil.

Zadnje dni so kazala neka znamenja, da se utegnejo razmere v zbornici zboljšati. Slišalo se je, da bodo Poljaki vložili predlog, naj se na Moravskem ustanovita dva vseučilišča: nemško in češko, a da bo dr. Körber podal v zbornici izjavo, vsled katere se zagotovi Čehom notranji uradni jezik češki. S tem bi bili Čehi in skoro gotovo z njimi zvezani Jugoslovani odstopili od nadaljne obstrukcije. Zgodilo se pa ni ne eno ne drugo. A vkljub temu bi bil državni zbor zboroval še dalje. Da je prenehal nenadoma, to so zakrivilo prijatelji Körberjevi, tiste nemške stranke, katere so bile vedno v najtesnejši zvezi z ministrskim predsednikom.

»Slov. Gosp.« je povedal že zadnjič, da je zahtevala vlada od zbornice dovoljenje, da sme na posodo vzeti 69 milijonov kron. 15 in pol milijonov je nameravala razdeliti med tiste, ki so bili v tem letu poškodovani po vremenskih uimah, osebito za nakup krme, 53 in pol milijonov pa v ta namen, da se nap lajjo državne blagajnice, ki so se spraz-

sem zvedel o nesreči po drugi poti. Bodite mirni, toliko že imam, da poravnam ta dolg in mi bo še ostalo za potrebo. Saj sem vaš stari dolžnik, brez vaše dobrote bi nikdar ne bil postal to, kar sem.«

Te besede hvaležnosti svojega rejenca so Vesela ganile tako, da ni mogel nič odgovoriti. Molče je objel mladega gospoda in se zjokal.

Anton je rešil Vesela, in namesto razprodaje se je vršil v Veselovi družini kmalu na to veselje g dek: Slikar Varl in Veselova Milka sta se poročila.

Smešnica.

Nek angleški bogataš, ki je pa malo chrajtal sedanjo odgogo gospodskih žensk, je svojemu sinu večkrat rekel: »Če se boš ženil, ne jemlji take gospodičine, ki se samo lišpa, nič ne dela, pa se čez metlo pade, če jo pred njo položiš.« Sin si je ta nauk k srcu vzal, in ko je bilo enkrat veliko gospode povabljen v grad, jim je pred odhodom metlo položil v lopi počez. Vse gospodičine so čez metlo stopile, nekatere so se celo nad njo spodteknile. Samo ena se je toliko ponižala, da se je do metle pripognila, jo vzdignila in jo v kot postavila. To je res za ženo vzela in dobil je prav pridno gospodinjno.

nile zadnja leta vsled izvanrednih plačil. Vse stranke državnega zbora so bile za to, da se vladi dovoli pravica, na posodo vzeti 15 in pol milijona kron v pomoč poškodovancem; da, Čehi in Jugoslovani so zahtevali še celo 4 in pol milijona več, naj se popravijo nekatere struge pri vodah. A razven Poljakov in ustavovernih veleposestnikov ni bilo nikogar, ki bi bil vladi dovolil nadaljno posojilo za 53 in pol milijona kron. Vse stranke, Čehi in Jugoslovani, so odstopile od obstrukcije, da se vrši obravnava radi 15 in pol milijona na korist poškodovancem. Ta predlog se je izročil najprej odseku za vremenske neizgode; a iz tega odseka je prišel predlog v proračunski odsek, ki šteje 48 udov. V tem odseku ni bilo ugovora proti temu, da sme vlada na posodo vzeti 15 in pol mil. kron. A vlada ni bila s tem zadovoljna. Dr. Körber kakor finančni minister sta zahtevala, da se mora dovoliti vseh 69 milijonov. V petek, dne 10. dec. zvečer, se je vršilo glasovanje v proračunskem odseku. 29 članov je glasovalo proti 69 milijonom, a 14 za. Vladni predlog se je torej odklonil. Dr. Körber je vstal in izjavil, da bo vlada takoj storila potrebne sklepe. Še tisto noč je naznanil dr. Körber predsednikoma gosposke in poslanske zbornice, da prenehajo vsled cesarjevega odloka seje državnega zbora. Nekaj ur poprej je namreč grof Vetter, predsednik poslanske zbornice, napovedal prihodnjo sejo za 13 dan decembra.

Kaj namerava storiti vlada?

Proti vladi so glasovali Čehi, Hrvati, Slovenci, nemški narodnjaki, nemški naprednjaki, krščanski socialci, vsenemci, socialni demokrati in eden nemški katoličan; za vlado Poljaki, ustavoverni Nemci in eden nemški katoličan. Zakaj so dozdejšnji vladni zavezniki, nemški narodnjaki in naprednjaki, glasovali proti vladi, še ni prav jasno. Verjetno je, da gledajo pisano dr. Körberja radi tega, ker ni na enkrat, ko so Nemci to zahtevali, iz toomosta prestavil laške pravne visoke šole in ker je imenovan za Češko minister dr. Randa brez dovoljenja Körberjevega. A vprašanje nastane, kaj bo vlada sedaj storila? Ali bo cesarju podala ostavko, to je, bo ministrstvo odstopilo? Težko. Körber vživa cesarjevo zaupanje bolje kakor kateri koli minister pred njim. Vsaj je imel v petek zvečer dr. Körber že v žepu cesarjev odlok, s katerim je smel državni zbor odgoditi v imenu cesarja, kakor je hotel. Ali bo Körber razpustil državni zbor? Tudi težko. Dr. Körber dobro ve, da tudi z novimi volitvami si ne pridobi večine. Zraven se je pa Poljski klub izrazil precej po odgoditvi državnega zbora, da ni umestno, razpuščati parlamenta. Körber je hotel nekoliko postrašiti svoje prijatelje, nemške poslance, ker so se mu kazali nekoliko nepokorne. Zdaj bo imel nekaj tednov časa, da se z njimi in znabiti še z drugimi strankami pogaja. Po novem letu skliče zopet državni zbor; takrat se mu vtagne posrečiti to, kar se mu je odbilo zdaj. Iz povedanega sledi, da neprijetne brce ni dobilo ministrstvo samo le od Slovanov, ampak tudi od večine Nemcev. Skoraj gotovo se bo državni proračun za l. 1905 napravil zopet na podlagi § 14.

Politični ogled.

Zakonski načrt o delavskem zavarovanju. Kakor se poroča iz državnega zbora je vlada predložila v petek zbornici načrt o delavsko-zavarovalni preosnovi. Vladna predloga obsega le načela, po katerih se namerava preosnovati delavsko zavarovanje. Pravi zakonski načrt bo predložen, ko ga odobre razna zastopstva. Vlada namerava uvesti za starost in za onemogle zavarovanje, a obenem temeljito preosnovati sedanjo delavsko-zavarovalno zakonodajo. Največje nalogo bodo imele bojniške blagajne, ker bo na tej podlagi izpremenjeno, oziroma usta-

novljeno tudi delavsko zavarovanje za slučaj nezgod in pa delavsko starostno zavarovanje. Državno nadzorstvo pri delavsko-zavarovalnih zavodih bo strožje, kakor je bilo doslej in bolj priprosto bo pravosodje, kakor je sedaj. Najvišjo oblast bodo tvorili blagajnični nadzorniki. Zavarovanje se bo razširilo na širše delavske kroge, kakor doslej in bodo podvrženi zavarovanju tudi poljedelski delavci. Delodajalci bodo morali prispevati več, kakor so prispevali dosedaj, a zato bodo imeli tudi več pravic. Za starostno zavarovanje bo prispevala tudi država.

Nestrpnost Nemcev se je najbolj pokazala te dni pri moravskem nemškem poslancu Offermannu. O njem smo že zadnjič poročali, da je govoril v državnem zboru spravljivo. Priporočal je svojim nemškim tovarišem, naj se ne upirajo upravičenim zahtevam Slovanov, da bo mogoče delati v državnem zboru. Zaradi tega so uprizorili ti nemški kričači grozovito gonjo proti temu poštenemu Nemcu. Da ga je predsednik kluba nemških naprednjakov, h kateremu je spadal Offermann, hitro oštel, smo že zadnjič poročali. Tudi to, da je bil prisiljen Offermann izstopiti iz tega kluba. Toda gonja proti njemu je šla še dalje. Po prizadevanju teh nemških poslancev so izrekli nemški nestrpneži na različnih shodih nezaupnico Offermannu ter ga pozvali, naj odloži poslanisko čast. Offerman je to tudi storil. Tako izginjajo pošteni in miroljubni nemški poslanci, na njihova mesta pa stopajo kričači in nestrpneži, ki si stavijo za nalogo samo to, da sovražijo Slovane in jih ovirajo v njihovem napredku. In ti ljudje hočejo govoriti prvo besedo v državi. Uboga Avstrija!

Političen boj na Ogrskem. Kakor smo zadnjič poročali, se je posrečilo ogrskemu ministrskemu predsedniku grofu Tiszi, da se je sprejel začasno v državni zbornici tak poslovni red, ki onemogočuje vsiljenim strankam obstrukcijo. Na to je bil državni zbor takoj odgođen. Zdaj se je šlo Tiszi za to, da se ta poslovni red za stalno sprejme. Zato je takoj sklical s pomočjo liberalne stranke, ki je na njegovi strani, več shodov po večjih ogrskih mestih, da agitira za svoj poslovni red. Povsod pa komur je prišel, ga je napadlo ljudstvo s kamenji. Prejšnjo nedeljo je bil v Oštrogonu. Ko se je peljal na kolodvor, so mu razgrajali pobili vse šipe na kočiji. Minolo nedeljo je šel na shod v Maros Vasarhely na Sedmograškem. Njegovi nasprotniki se niso udeležili zborovanja, zato je Tisza že mislil, da je zmaga na njegovi strani. Toda njegovi sovražniki niso spali. Zbožnoli so toliko ljudstva, da se mu ni mogla ustavljati straža pri Tiszovem vozu, katerega so razgrajali kar posuli s kamenjem. Tudi ustrelilo se je dvakrat. Ranjenih je bilo mnogo policajev. Tisza je hitro zapustil mesto. V ulicah je po njegovem odhodu divjal med vojaki in množice boj, pri katerem je na obeh straneh tekla kri. Tako dela ogrski ministrski predsednik politiko. Včeraj se je otvoril zopet državni zbor. Tiszova stranka šteje 224 poslancev, nasprotnih poslancev je samo 186.

Surovosti socialnih demokratov v Florenci. V Florenci v Italiji so se vršili minoli četrtek veliki izgredi. Razgrajali so napadali gojence raznih katoliških zavedov, pobijali okna. Razbili so mnogo tabernakljev v altarjih, uničevali Marijine podobe ter kradli srebrnino. Starinski tabernakelj v ulici Via Ricasoli, delo slavnega mojstra Filipa Srippita, je komaj rešila policija. Stolnico je varovalo orožništvo. Druhal je hodila semtertja ter psovala duhovščino. Neki seminarist, ki so ga hoteli vreči v reko Arno, je komaj ušel.

Novo srbsko ministrstvo. Prejšnje srbsko ministrstvo, pod predsedstvom Gruica, je odstopilo zaradi tega, ker jo je razžalil neki poslanec. Ko ga je pa hotelo ministrstvo zaradi tega tožiti, ga ni zbornica izročila sodišču. Novo ministrstvo je sestavljeno takole: Pasić predsednik in notranje stvari, Protić notranje stvari, Paću finance, Putnik

vojne stvari, Radanović trgovino, Velimirović stavbe, Andra Nikolić naučne in začasno pravosodne stvari.

Kaj je novega na Balkanu? Kakor smo že poročali, so poslale velevlasti več svojih častnikov, ki bi naj preskrbeli red in mir v Macedoniji. Ti častniki bi naj zapovedovali turškim orožnikom in sprejemali pritožbe priganjanih. Dozdaj ti častniki niso imeli veliko uspeha, kajti njih število je veliko premajhno, da bi mogli uspešno delovati. Zaradi tega zahtevajo velevlasti, da se število častnikov pomnoži. Temu pa se ustavlja Turčija, kateri je že nadzorstvo teh častnikov neprijetno. Če bo Turčija še na dalje poizkušala preprečiti uravnavo zadev, nameravajo velevlasti napeti proti Turčiji hujše strune.

Angleška proti Turčiji. Iz Carigrada poročajo, da se govori med diplomati o razporu med Turčijo in Angleško. Angleži nameravajo z vojaško silo pregnati turško posadko iz Adena, trdnjave na južnem koncu polotoka Sinaj, in poslati proti Turčiji svoje brolovje.

Dopisi.

Od Sv. Antona v Slov. gor. (Opazovanje in nekaj nasrcevo lice ob občine Cerkev njak.) Kakor se govori, ustanovlja se pri Antonu Veteransko društvo. Razun dobrega uspeha želeli bi bilo, da bi imelo isto v slučaju ustanovitve — tudi popolnoma slovensko lice.

Bliža se tudi čas obč. volitev v Cerkev njaku. Ali bi možje te občine ne mogli pokazati enkrat, da se pretaka po njih žilah krepka slovenska kri ter streti moč vladajočih nemčurških krogov? Ali ni narodna zavest toliko močna, da bi vzrastla narodna stranka in predrla nemčurške vrste, katerih se zaveden Slovenec sramovati mora. Volilci, ako klije v vas le iskrica narodnega ponosa, ako imate v glavi možgane — proč z nemčurstvom, volite si moža, ki so vaši tudi tedaj, kadar se ne gre samo za čast, katero jim skazate, kadar jih volite, ampak kateri bodo tudi poslovali v jeziku, kojega umete, v naši mili slovenščini. Volite z lastnim prepričanjem in ne s podkupljenjem! Ako pa ne zadostuje ta ljubezniv opomin, pride v prihodnjic kaj več. — Opszovalc.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Odlikovanje. Častno kolajno za štiri-desetletno zvesto službovanje sta dobila: skladiščni paznik v tovarni za olje v Zidanemmostu France Lipovšek in delavec v isti tovarni France Oberžan.

Mariborske novice. V Scherbaumovem parnem mlinu se je ponesrečil dne 28. m. delavec Franc Koren. Padel je raz voz ter si zlomil levo roko. — Isti dan je zmečkalo nogo slikarju Jakobu Paloh na južnem kolodvoru. Vsled neprevidnosti je dobil nogo pod kolo. — Naslednji dan pa je zmečkal prst na nogi ključavničarju Karolu Ramer v delavnici na koroškem kolodvoru jeklen sveder, ki mu je padel z roke. — Našim čitateljem bo znano, da je bil l. l. obsojen stavbeni mojster Dervusek v trimesečno ječo in 3000 kron odškodnine, ker je udaril svojega uslužbenca Gabrijela Maček tako močno za uho, da mu je počila ušesna mrenica. Letos spomladi je pravil ekonom Anton Francel, ki biva sedaj v Konjicah, da mu je povedal Maček, da si je sam predrl ušesno mreno, da bi dobil odškodnino. Maček je vsled tega prišel v preiskavo zaradi krivega pričanja. Pri tem se je dogvalo, da je Francel neresnično govoril o Mačeku in da je krivo pričal pred sodnijo. V soboto, dne 3. t. m. je stal Francel pred mariborskimi sodniki, ob-

dolžen obrekovanja in krivega pričanja. Obtoženec se je zagovarjal, da je govoril resnico. Za pričo poklicanemu Mačeku je dejal, da ni res, kar je izpovedal. Sodni dvor je pričal do prepričanja, da je Francel kriv ter je obsojen na šest mesecev težke ječe. — V mestu so začele razsajati osepnice. Poroča se, da je v prvem razredu šole Magdalenskega predmestja skoro polovico otrok zbolelo na osepnicah. — Ključavničarski mojster K o r p a r v Studeniški ulici je streljal podgane s flobert puško. Ko je hotel neko podgano, katere ni popolnoma s strelom usmrtil, s kopitom pobiti, sprožila se je puška in majhna kroglija mu je šla v desno oko, ki je izteklo. Ponesrečenega so prepeljali na graško kliniko. Bati se je, da bo trpelo tudi drugo oko. — Minclci ponedeljek popoldne je bil aretiran na Tržaški cesti 31letni dninar Franc V a k e j iz Bohove. Nesrečni kaže jasno, kam pripelje človeka žganje. Vakej je še le 11. t. m. zapustil kaznilnico, kjer je sedel zaradi zločina javnega nasilstva. Toda kazen ga ni poboljšala. Njegova prva pot je bila v žganjarno, kjer je v pijanosti takoj začel prepiti. Ko so ga vrgli iz žganjarne, razbil jim je vse šipe. Policaju, ki ga je hotel ukleniti, raztrgal je suktnjo ter ga bil s pestmi. Morali so ga zvezati, da so ga spravili v lukno. Saj pa ni čuda, če se v Mariboru nahaja mnogo žrtev žganja, ko je pa toliko žganjarn. Te naj zaprejo in slični slučajji kakor je Vakejev, se ne bodo tako pogosto dogajali. — Božični prazniki se bližajo, in dninar Anton R u s iz Sedlačka pri Ptujju ni imel nič denarja. Šel je torej in vzel Lorberjevem hlapcu Joželu Čeligi lep havelok ter ga hotel zastaviti. Toda roka pravice ga je dosegla in potegnula v lukno. Imel bo slabe božične praznike.

Kdo jih je dolžil? Mi smo pisali v zadnji številki, da je nekdo iz hudobije prerezal žico pri Žigertovem stolpu, vsled česar ga je veter lahko podr. Da bi znal ta »nekdo« Nemec ali nemškutar biti, niti namignili nismo! Navzlic temu pa se nemški listi strastno zaganjajo v nas ter nam očitajo, da smo mi Nemce dolžili omenjenega hudodelstva in da je to grdo natolčevanje. Kako so mogli kaj takega izmisliti, nam je nerazumljivo! Zelo čudno je to zagovarjanje, ko jih v istini nihče ni dolžil!! Spominja nas na ono znano dogodnico: Mati so se pritoževali, da se jim kisló mleko suši. Janko pa je postal rudeč in je zatrjeval, da ni snedel kislega mleka.

Pri Žigertovem stolpu, tam, kjer je bila žica prerezana, so se našli sledovi krvi. Bržkone si je hudobnež pri delu ranil roko. Kakor smo zvedeli, ni pokazalo orožništvo posebne pridnosti pri zasledovanju zločinca!

V Framu je utonila v ponedeljek zjutraj v cestnem jarku ob okrajni cesti Rače — Fram, žena Ana Mom — stara ženska pijanka. Poleg nesrečnice so našli pol steklenice žganja.

Sv. Ilj v Slov. gor. Odšli so slavni sūdmarkovski prvaki in nemška kobača je ostala sama. Stoji na slovenskih tleh; a vsikdar je za Slovence zaprta. Slovencev dalje proč od meje, se zdi pač ta kobača polna nevarnih zverin, ki bi naj sčasoma pohrustale vse šentiljske Slovence. Mi pa se tega strahila nikakor tako strašno ne bojimo. Psmeten Slovenec ne bo prestopil praga! Vprašajte naše slovenske gospodarje in vrle gospodinjce, vprašajte naše narodno navdušene mladeniče in zavedna dekleta — vsi bodo enoglasno odgovorili, da nikdo ne stopi v to kobačo, kdor se ima trohico zavesti v sebi, da ga je rodila slovenska mati. O ne, to strašilo nas nikakor ne navdaja z malosrčnostjo ali obupom. Ravno nasprotno! Kdor vidi to kobačo, se prav živo spominja, kako predrzni so naši nasprotniki, ki nas tako izživajo in nam na domačih tleh nastavljajo take zanjke, v katere bi nas radi vjeli, če bi se mi dali! O saj se prav dobro poznamo! Radi bi nas potopili v šlaci vde, pa mi se ne damo! Tembolj previdni in požrtvovalni bomo zdaj pri svojem narodnem delu. In